

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Cauza penală

judectoria Ocnița

Nr. 1a-270/15

judecător E. Bejenaru

DECIZIE

03.06.2015

mun. Bălți

Colegiul judeciar penal al Curții de Apel Bălți în componența

Președintelui de ședințe: Angela Revenco

Judecătorii: Stela Procopciuc și Eduard Ababei

Grefier: Marina Tofan

Cu participarea

Procurorului: Andrei Formusati

Apărătorului: Ion Vizdoga

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelurile procurorului în procuratura Ocnița Igor Rusnac și al inculpatului:

xxxx, născut la 09.03.1959, originar și

domiciliat în sat. Tîrnovo, Dondușeni, moldovean, cet. RM,

cu studii medii speciale, divorțat, activează în calitate de

inspector vamal în cadrul BV Briceni, fără antecedente

penale,-

declarate împotriva sentinței judecătorești Ocnița din 24.04.2012 potrivit cărei cel din urmă a fost recunoscut cuplabil și condamnat pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la cinci ani închisoare și amendă în mărime de 2000 u. c., ce constituie 40 000 lei cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere în organele vamale pe un termen de cinci ani, cu suspendarea condiționată, în temeiul art. 90 Cod penal, a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de cinci ani.

Prin sentință s-a soluționat întrebarea cu privire la corpurile delictive.

Pe rolul instanțelor de judecată cauza s-a aflat:

-în instanța de fond 23.05.2011-21.05.2012;

-în instanța de apel 27.06.2012-19.12.2012;

-în instanța de recurs 28.03.2011-11.06.2013;în -instanța de apel 08.07.2013-04.04.2014;

-în instanța de recurs 20.05.2014-15.07.2014; în -instanța de apel 10.09.2014 – 03.06.2015;

Pentru a se expune pe marginea apelurilor declarate, Colegiul,-

CONSTATĂ:

Potrivit sentinței xxxxx a fost condamnat pentru, că fiind angajat prin ordinul nr. 188-c din 14.03.2012 în calitate de Inspector al Biroului Vamal Ocnița (ulterior Briceni), astfel întrunind elementele persoanei publice, la data de 01.12.2010 exercitând obligațiile de serviciu în cadrul postului vamal Otaci – Moghiliiv – Podolsk (intrare pe teritoriul RM, pietoni), urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii bunurilor pe teritoriul RM din Ucraina și anume a produselor din carne ”mezelui”, prin încălcarea sarcinilor de bază și atribuțiilor de serviciu, menționate în capitolul II a Fișei de post ”Atribuții de serviciu”, unde la pct. 1 este indicat: ”Asigură controlul vamal la vămuirea mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoane fizice și juridice, precum și a încasări corecte a drepturilor de import/export, stabilite de legislația în vigoare; efectuează controlul fizic al mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontieră, inclusiv cu efectuarea controlului primar-veterinar și cel fitosanitar; întocmește p/v și asigură colectarea altor probe, necesare constatării contravenției vamale, administrative sau

a unei infracțiuni penale depistate în procesul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, cu transmiterea acestora către subdiviziunea abilitată a BV, potrivit pct. 2 "Efectuează controlul vamal al bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală a RM, precum și a documentelor vamale, comerciale și transport, ce însoțesc acestea", a pretins și a primit bani în sumă de 500 lei în formă de mită de la cet. Bxxxx, care prin intermediul lui xxxx, a introdus pe teritoriul RM 50 kg de mezeluri.

La data de 05.12.2010, exercitând obligațiile funcționale în cadrul postului vamal Otaci – Moghiliov – Podolsk (intrare pe teritoriul RM, pista pietoni), urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a produselor din carne (mezeluri), repetat încălcând obligațiile de serviciu, a pretins și a primit de la xxx bani în sumă de 400 lei sub formă de mită, după care cel din urmă prin intermediul lui xxxxxa introdus pe teritoriul RM 30 kg de mezeluri, solicitându-i lui xxxx procurarea din magazinul "Duti Free" de pe teritoriul postului vamal 35 sticle de votcă "Nemirof" cu volumul unei sticle de un litru și costul de 3 euro pentru fiecare sticlă, bani achitați de el personal la magazinul nominalizat, urmând ca producția alcoolică să fie primită de către Bușovschi Roman în ziua următoare în localitatea Țaul, Dondușeni, unde aceștia s-au întâlnit după cum li-a fost înțelegerea, xxxx achitându-i lui xxx a câte 10 lei pentru fiecare sticlă de votcă și 200 lei "datoria" ce o avea față de el începând cu 05.12.2012, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a producției de mezeluri.

Ulterior, exercitând aceleași obligații de serviciu xxxla data de 09.12.2010, urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a producției de "mezeluri", încălcând repetat obligațiile de serviciu, a pretins și a primit de la xxxx xxx bani în sumă de 1000 lei în calitate de mită, pentru introducerea de către acesta prin intermediul lui xxx a producției de mezeluri cu cantitatea de 50 kg, concomitent acceptându-i solicitarea procurării din magazinul "Dute-Free", amplasat pe teritoriul postului vamal Otaci – Moghiliov – Podolsk a producției alcoolice, achitându-i-se pentru aceasta 150 euro.

După redarea conținutului probelor administrate pe caz și fără a le face o analiză în raport cu împrejurările de fapt a cauzei, instanța de drept a concluzionat vinovăția lui xx în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în prezența calificativelor "coruperea pasivă, adică fapta persoanei publice care a pretins și a primit bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune contrar obligațiilor de serviciu, în prezența agravantei "prin extorcare".

Prin aceeași sentință a fost condamnat și xxx pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel de către:

- procurorul ce a susținut învinuirea în instanța de fond Igor Rusnac, care necontestând legalitatea încadrării acțiunilor criminale la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, a solicitat casarea ei în latura stabilirii pedepsei penale, cu înăsprirea pentru cei doi inculpați a pedepsei principale, prin numirea celei cu închisoare fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-le păstrată mărimea amenzii ca pedeapsă principală și perioada privării de dreptul de a exercita funcții în cadrul organelor vamale ca pedeapsă complementară (f. d. 290-292 v.1);

- inculpatul xxx, care nefiind de acord cu condamnarea sa, a solicitat pronunțarea pe caz a sentinței de achitare, negând comiterea faptelor lui imputate ca infracțiune. În motivarea cerințelor formulate invocând un șir de erori de ordin procedural, care în opinia sa și în corespundere cu art. 251 alin. (2) Cod pr. penală, determină nulitatea absolută a actelor procesuale, acestea fiind întocmite în lipsa unei ordonanțe de începere a urmăririi penale pe caz, ele fiind executate în cadrul cauzei penale pornite în privința lui xxx, pentru alte fapte, decât cele reținute lui prin învinuire. În acest aspect susține, că actele procesuale în formă de: ordonanța de pornire a urmăririi penale și cea de acordare a statutului de ofițer de urmărire penală, interceptarea convorbirilor cu folosirea tehnicii speciale, cercetarea la fața locului, înregistrarea pe imagini, percheziția corporală și cea a biroului au fost întocmite în cadrul cauzei penale pornite în privința vameșului pe nume "Valeriu", demersul procurorului privind autorizarea respectivelor acte procesuale, precum și încheierea judiciară adoptată în acest sens, la fel referindu-se la cauza penală nominalizată (f. d. 1-7 v.1). De rând cu aceasta invocă, că toate acțiunile procesuale întocmite în privința sa pe perioada dintre 01.12.2010 și 01.03.2011, inclusiv: controlul transmiterii banilor (f. d. 30; 39; 44 v.1); înzestrarea cu tehnică specială (f. d. 39; 40; 46; 69 v.1), reproducerea în scris a comunicărilor (f. d. 34; 42; 48; 56 v. 1); examinarea obiectului (f. d. 41; 47; 49; 61 v.1); recunoașterea în calitate de corpuri delictive (f. d. 66 v.1); cercetarea la fața locului (f. d. 67 v.1); marcarea bancnotelor și numirea expertizei criminalistice sunt lovite de nulitate, or ele se referă la o altă cauză penală, ce a fost pornită în privința vameșului pe nume "Valera", în privința sa cauza fiind pornită abia la data de 01.03.2011, când deja fusese întocmite actele procesuale nominalizate mai sus. Sub un alt aspect, se invocă încălcarea de către OUP a competenței materiale, infracțiunile de corupere și cele conexe, fiind trecute, potrivit art. 269 Cod pr. penală în competența CCCEC sub conducerea procuraturii anticorupție și nu a celei de sector, urmând ca în corespundere cu art. 271 Cod pr. penală să fi fost stabilită competența de către Procurorul General sau adjuncții lui. În acest context se susține, că acțiunile de urmărire penală efectuate după pornirea procesului penal, la fel sunt lovite de nulitate, pe motivul nerespectării competenții după materie. Astfel, că în viziunea apelantului, pentru a camufla încălcările de ordin procedural, OUP la data de 01.03.2011 a dispus conexarea cauzelor penale într-o singură procedură, deși ele țin de aspecte faptice absolut diferite, identic fiind doar provocatorul xxxx, care la ședințele de judecată a confirmat, că doar o parte din banii transmiși sub pretextul de mită, iar fi aparținut lui, fiindu-i restituiți, fapt ce a făcut imposibilă efectuarea în privința lor a expertizei criminalistice. În contextul celor expuse mai sus, se solicită recunoașterea inadmisibilității probelor administrate pe caz, iar în lipsa acestora, pronunțarea unei sentințe de achitare (f. d. 293-296 v.1).

Prin decizia CP al CA Bălți din 19.12.2012 apelul procurorului a fost respins ca fiind nefondat, fiind admise apelurile declarate de către inculpații xxxx și xxxx, cu casarea sentinței judecătorești Ocnîța din 21.05.2012 și pronunțarea unei soluții noi de încetare în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală, a procesului penal în privința acestora pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale. Motivul pentru care instanța de apel a dispus încetarea procesului penal, a fost nerespectarea de către OUP a competenței după materie, aceasta nefiind verificată în ordinea art. 271 Cod pr. penală de către Procurorul General sau adjuncții lui, deși potrivit art. 269 Cod pr. penală și art. 15 a Legii nr. 118 din 14.03.2003 "Cu privire la Procuratură", urmărirea penală în cauzele cu privire la corupție, urma a fi efectuată de către Procuratura anticorupție și nu Procuratura Ocnîța, fapt ce în corespundere cu art. 251 alin. (2) Cod pr. penală, atrage nulitatea actelor procesuale referitoare la competența după materie (f. d. 50-57 v.2).

Nefiind de acord cu soluția adoptată pe caz, procurorul participant în instanța de apel, a atacat-o cu recurs la CSJ, care prin decizia din 11.06.2013, a dispus casarea ei, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel. În motivarea soluției adoptate pe caz instanța de recurs a menționat, că potrivit legislației în vigoare, încălcarea regulilor privind competența după materie sau calitatea persoanei, este o încălcare esențială a legii, care atrage nulitatea probelor administrate la urmărirea penală de către OUP sau procuror nemijlocit, pe când în cazul în care se ridică excepția de nulitate doar în privința OUP, actele procurorului referitor la sesizarea instanței de judecată și administrarea de probe în instanță, se consideră a fi valabile. Respectiv, instanța de recurs a menționat necesitatea verificării de către instanța de apel în raport cu prevederile art. 251 Cod pr. penală, care din actele procesuale cad sub nulitatea absolută sau relativă și care din probe urmează a fi excluse în corespundere cu art. 94-95 Cod pr. penală din cauza penală, întemeindu-și soluția pe aspectele de fapt relevante a cauzei penale (f. d. 63-65; 83-88 v.2).

După rejudecarea cauzei în ordine de apel, prin decizia din 04.04.2014 instanța de apel a respins atât apelul formulat de către partea acuzării, cât și apelurile formulate de inculpați, păstrând fără modificări sentința atacată (f. d. 183-188 v.2).

Inculpații xxxși xxxx au atacat cu recurs decizia instanței de apel, care prin decizia CP al CSJ din 14.07.2014 a fost casată în latura condamnării primului, cu remiterea cauzei în această parte spre rejudecare instanței de apel, păstrând neschimbată soluția privind condamnarea lui xxxx pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în această parte fiind reținut cumulul de probe administrate pe caz, care cu certitudine îi denotă vinovăția în fața de corupere comisă de el. De rând cu aceasta, respingându-i argumentele cu privire la încălcarea competenței după materie, instanța de recurs a menționat, că în corespundere cu art. 271 alin. (1) și (2) Cod pr. penală OUP sau procurorul sesizat în modul prevăzut de art. 262 CPP este obligat să-și verifice competența, și în cazul în care OUP constată nu este competent să efectueze urmărirea penală, cauza urmează a fi transmisă procurorului care exercită urmărirea penală. În corespundere cu art. 52 alin. (1) pct. 1) Cod pr. penală, procurorul pornește urmărirea penală și ordonă efectuarea ei organelor corespunzătoare de urmărire penală. Prin sintagma ”procuror ierarhic superior” în sensul art. 6 pct. 37/1 Cod pr. penală se subînțelege: procurorul teritorial, procurorul specializat și adjuncții lui, procurorul mun. Chișinău și cel a Găgăuziei, precum și adjuncții lor, șefii de subdiviziuni ale Procuraturii Generale responsabili de urmărirea penală și adjuncții lor, Prim adjuncțul și adjuncții Procurorului General, Procurorul General. Respectiv, cu referire la cazul din speță și prin aplicarea art. 31 din Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008, procurorii teritoriali se consideră ierarhic superiori față de procurorii procuraturii raionale, ceea ce face ca ordonanța procurorului r-lui Ocnîța din 11.11.2010 privind transmiterea cauzei penale pentru exercitarea urmăririi penale procurorului, adjunct al procuraturii Ocnîța Gh. Gurițanu să fie una legală, ce nu atrage după sine nulitatea actelor procesuale.

Totodată restituind spre judecare în ordine de apel, cauza în privința lui xxxx, instanța de recurs a reiterat nerespectarea de către instanța ce a rejudecat cauza, a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod pe. penală, or prin precedenta decizie a instanței de recurs din 11.06.2013 s-au semnalat două momente și anume: constatându-se încălcarea regulilor cu privire la competența după materie, instanța de apel nu a verificat care acte procesuale sau probe urmează a fi excluse ca fiind nule, ne verificând în acest aspect fiecă probă prin prisma art. 100-101 Cod pr. penală, fapt ce denotă neexpunerea supra tuturor argumentelor invocate în apel. Or, fiind invocate un șir de acte procesuale referitor la care se invocă nulitatea, iar de aici inadmisibilitatea probelor, instanța de apel urma să se expună argumentat asupra admisibilității fiecărei din ele, respectând în acest sens prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală (f. d. 9-24 v.3).

La ședința instanței de apel procurorul participant Andrei Formusati a pledat pentru admiterea cerințelor formulate în apelul declarat de procurorul ce a reprezentat învinuirea în instanța de fond, înăsprindu-i lui xxxx pedeapsa penală, prin numirea celei propuse în conținutul apelului declarat de partea acuzării, respingând în tot cerințele formulate în apelul depus de către inculpatul xxxx

În fața instanței de apel inculpatul Sorbalo Alexei a pledat nevinovat, solicitând achitarea sa de sub învinuirea lui adusă pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu respingerea în tot a cerințelor formulate în apelul acuzării.

Avocatul Ion Vizdoga în apărarea intereselor inculpatului xxxx, la fel a solicitat admiterea apelului formulat de către acesta pe motivele expuse, suplimentar invocând:

-nerespectarea competenței după materie la instrumentarea cauzei penale, fapt ce vine în contradicție cu recomandările Plenului CSJ expuse în Hotărârea din 07.05.2013;

-efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința inculpatului xxxx, în cadrul unei cauze penale intentate referitor la o altă persoană pe nume ”Valera” și cu privire la acțiuni de corupere pasivă, ce nu au nici o tangență cu cele, pretinse a fi comise de către acesta;

-netemeinicia ordonanței din 11.11.2010 privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală, prin care procurorul dispune efectuarea a patru acțiuni de urmărire penală de către OUP și a unei acțiuni de către organul de investigare, deși potrivit practicii unificate a CSJ, pentru fiecare acțiune procesuală, e necesar de a fi întocmită o ordonanță motivată, cu referire la normele dreptului procesual-penal și cu argumentarea necesității petrecerii ei;

-în conținutul demersului cu care procurorul a sesizat instanța privind autorizarea respectivelor acțiuni procesuale, figurând doar persoana pe nume ”Valera” referitor la care și s-au legalizat aceste acțiuni;

-necorespunderea ordonanței privind stabilirea competenței, recomandărilor menționate în Hotărârea Plenului CP sal CSJ la examinarea recursului Procurorului General în interesul legii din 07.05.2013, potrivit cărora: ”constituie încălcarea competenței atunci când Procurorul procuraturii teritoriale și-a atribuit competența de efectuare a urmăririi penale pe marginea infracțiunii comise pe teritoriul deservit, dar care este de competența exclusivă a CNA”, cărui în revine sarcina instrumentării cauzelor cu privire la corupție și nu procuraturii teritoriale Ocnîța, ce nu are în subdiviziune organ împuternicit cu atribuții de a investiga infracțiuni de corupere;

-nulitatea deciziilor emise de către șeful SIF nr. 3 Bălți Valeriu Cojocar, care nefiind inclus în grupul operativ de investigare a

cazului dat, nu a avut împuterniciri de a efectua careva acțiuni de investigații, cu atât mai mult, că respectivele acțiuni au fost efectuate până la pornirea urmăririi penale pe fapta de corupere, pretinsă a fi comisă de către xxx, ceea ce vine în contradicție cu normele de procedură penală, or după pornirea urmăririi penale, doar ofițerul de urmărire penală și respectiv procurorul ce conduce sau exercită nemijlocit urmărirea penală, sunt în drept procesual de a adopta ordonanțe prin care să dispună efectuarea acțiunilor de urmărire penală, executarea lor punând, inclusiv în sarcina organului de investigație;

-inoportunitatea cazului din speță a probei de reproducere în scris a comunicărilor audio, or atât în ordonanța cât și demersul procurorului, precum și în conținutul încheierii instanței de fond, respectiva acțiune procesuală s-a autorizat în privința unei persoane pe nume "Valera", cu atât mai mult că actele procesuale întocmite în acest sens se referă doar la interceptarea și nu înregistrarea convorbirilor, care este cu totul altă acțiune procesuală, decât cea care a fost în fapt autorizată, fapt menționat în cauzele Bobekova și Babcinski, astfel fiind lipsă a p/v de interceptare, de înregistrare, de ridicare a tehnicii speciale de la agentul provocator, precum și a celui de transcriere a conținutului ei. Or, în toate actele întocmite pe caz figurează în exclusivitate familia agentului provocator, dar și aceea indicată incorect "xxxx", "xxxx". Drept rezultat, invocându-se nerespectarea proceduri de întocmire a actelor procesuale, apărarea susține inadmisibilitatea probelor dobândite ca rezultat al efectuării acțiunii procesuale;

-încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, or partea apărării nu a avut acces la proba materială, sacoșele cu mezeluri, restituite agentului provocator, fără ca ele să fi fost vizionate de către partea apărării;

- nerespectarea de către procuror a termenilor legali cu privire la înaintarea învinuirii, ceea ce în corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod pr. penală duce la nulitatea actului efectuat peste termen, cu atât mai mult, că cele două ordonanțe de punere sub învinuire, i-au fost formulate lui xxx în cadrul cauzei penale intentate pe faptul coruperii pasive în privința lui "Valera".

Aceleași argumente au fost susținute de către apărător și în cadrul dezbaterilor judiciare din instanța de apel, solicitându-se în final pronunțarea unei decizii de achitare a inculpatului xxxx de sub învinuirea lui formulată pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a elementelor respectivei infracțiuni.

Verificând legalitatea verdictului judiciar și temeinicia argumentelor formulate de apelanți în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile părților, Colegiul conchide necesitatea respingerii ambelor apelurilor ca fiind nefondate, păstrând fără modificări sentința instanței de fond, pe care o consideră drept una legală și motivată.

Până la expunerea asupra soluției propriu-zise și cu referire la dispozițiile art. 436 alin. (2) Cod pr. penală, potrivit cărora, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, precum și la recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție, expuse în Hotărârea nr. 22 din 12.12.2005 "Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel", Colegiul, întru executarea indicațiilor instanței de recurs, expuse în conținutul deciziei din 15.07.2014 va dispune rejudecarea cauzei doar în latura condamnării lui xxxx, verificând prin prisma normelor de procedură-penală temeinicia argumentelor invocate de apelanți, cu cercetarea suplimentară, completă și obiectivă a probelor administrate de către OUP în favoarea condamnării acestuia.

Astfel în respingerea argumentului formulat de apărător privind nerespectarea de către procuror a competenței după materie, Colegiul cu referire la recomandările Plenului CP al CSJ expuse în Hotărârea din 07.05.2013 pe marginea recursului Procurorului General în interesul legii cu privire la încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală, ține să menționeze, că în corespundere cu art. 270 alin. (4) CPP, este competent să efectueze conducerea activității de urmărire penală procurorul din procuratura aceluiași nivel cu instanța căreia, potrivit legii, îi revine judecarea cauzei în fond, legea procesuală ne stabilind norme privind competența materială a procurorului la conducerea urmăririi penale, (excepție fiind cazurile enunțate în art. 269 alin. (2) CPP). Totuși, va constitui încălcare a competenței materiale, cazul când procurorul procuraturii teritoriale și-a atribuit competența de efectuare a urmăririi penale a infracțiunii comise în teritoriul deservit, dar care este de competența exclusivă a CNA.

Referitor la competența materială și personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, prevăzută de art. 270 alin. (1) și (2) CPP, Plenul a reiterat, că acestea se referă la competența specială a procurorului, care, eventual, fiind încălcată, ar atrage nulitatea actelor procedurale potrivit art. 251 alin. (2) CPP, fiindcă urmărirea penală a fost exercitată nu de procuror, dar de un alt organ de urmărire penală. Excepție de la norma juridică privind competența personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, fiind expres prevăzută în art. 269 alin. (2) CPP, ce stipulează competența specială materială și personală a organului de urmărire penală al CNA, care se referă la exercitarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală al CNA în cauzele penale privind infracțiunile prevăzute la art. 243, 279 și 324-335 din Codul penal, comise de către de anumite categorii și anume: deputați; membri ai Guvernului; judecători; procurori; executori judecătorești; persoanele nominalizate la art. 37 pct. 1)-3); 7); ofițeri de urmărire penală, colaboratori de poliție și colaboratori ai organelor care desfășoară activitate specială de investigații.

De rând cu aceasta, Plenul a reținut, că procurorul teritorial poate prelua prin ordonanța sa, pentru efectuarea urmăririi penale, orice cauză penală, privind infracțiunea săvârșită în raza raionului/sectorului deservit, cu excepția celor stipulate la art. 268 Cod pr. penală, date în competența exclusivă a Serviciului Vamal (art. 248 - 249 CPP) și celor de la art. 269 Cod pr. penală transmise în competența CNA referitor la infracțiunile comise de către categoriile de persoane nominalizate mai sus. Astfel, că doar nerespectarea dispozițiilor legii analizate mai sus privind actele procedurale, raportate la art. 251 CPP, atrage nulitatea lor. Or, potrivit art. 270 alin. (9) CPP, în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală. Reglementarea în cauză prevede competența general-universală a procurorului de a conduce și efectua personal urmărirea penală în orice cauză, cu excepția celor menționate în art. 269 alin. (2) CPP, unde doar procurorul din procuratura Anticorupție poate efectua nemijlocit urmărirea penală. Prin urmare, în celelalte cazuri procurorul împuternicit cu conducerea urmăririi penale poate exercita urmărirea penală personal, după cum s-a remarcat mai sus, în raza sectorului, raionului deservit, fără a-i fi transmisă în procedură prin ordonanța Procurorului General ori adjuncților lui. Respectiva concluzie rezultând din interpretarea logică a normelor juridice generale prevăzute de art. 52 alin. (1), (2) și (3) CPP, precum și a normelor speciale din art. 270 alin. (3) - (9), art. 271 alin. (4) și (5) CPP. Or, procurorul care dispune de dreptul de a conduce urmărirea penală într-o cauză penală, poate, prin ordonanța sa, să dispună exercitarea personală a urmăririi penale, iar procurorul ierarhic superior îi poate transmite din

competența sa, în competența procurorului inferior orice cauză penală, cu excepțiile prevăzute de art. 269 alin. (2) CPP referitor la persoanele nominalizate mai sus.

În același context art. 6 pct. 37/1 CPP vine să concretizeze, că prin sintagma procuror ierarhic superior se are în vedere procurorul teritorial, procurorul specializat și adjuncții lor, procurorul municipiului Chișinău și cel al Găgăuziei, precum și adjuncții lor, șefii de subdiviziuni ale Procuraturii Generale responsabili de urmărirea penală și adjuncții lor, prim-adjunctul și adjuncții Procurorului General, Procurorul General.

Respectiv, soluția procurorului r-lui Ocnîța M. Vinogradov din 11.11.2010 privind stabilirea competenței, cu transmiterea cauzei penale pentru executarea urmăririi penale procurorului adjunct al procuraturii Ocnîța Gh. Gurițanu, nu poate fi apreciată drept una ilegală, ce ar atrage nulitatea actelor procesuale, or prin adoptarea ordonanței în acest sens nu au fost încălcate normele de drept procesual-penal nominalizate mai sus, xxxxx în funcția deținută de inspector vamal, nefăcând parte din categoria persoanelor publice, în privința cărora urmărirea penală poate fi efectuată în exclusivitate de către CNA sub conducerea Procuraturii Anticorupție.

Or, dispozițiile art. 266 CPP fiind o normă generală, ce atribuie procurorului dreptul printr-o ordonanță motivată transmiterea OUP din cadrul MAI a cauzei penale ce ține de competența altui organ, pot fi interpretate doar prin prisma normei speciale stipulată la art. 271 alin. (7) CPP potrivit căreia, excepție de la regula competenței materiale o are numai Procurorul General și adjuncții lui. Respectiv, doar în situația în care altcineva decât Procurorul General ori adjuncții lui, după cum este prevăzut la art. 271 alin. (7) CPP, a dispus retragerea cauzei de la un organ de urmărire penală competent, conform art. 268, 269 CPP, și o transmite organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne, aceasta constituie caz de încălcare a competenței funcționale și a competenței materiale. Ceea, ce atrage după sine nulitatea absolută numai a actelor procedurale întocmite de organul de urmărire penală, dar nu și a actelor întocmite în temeiul art. 257 alin. (2) CPP, cât și a celor întocmite de procurorul care a condus urmărirea penală în cauză. Actele procedurale întocmite de procuror în asemenea împrejurări fiind valabile fiindcă nu se ridică problema competenței materiale a procurorului care conduce urmărirea penală.

În același context Plenul a reținut, că încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale, or actele de sesizare a organului de urmărire penală (art.262-264 CPP); de începere a urmăririi penale și cele care s-au efectuat în temeiul art. 254, 257 alin. (2) CPP vor rămâne a fi legale. Respectiv, chiar și în cazul în care ar fi fost încălcată competența după materie sau persoană de către procuror, actul de sesizare a instanței de judecată este valabil, aceasta fiind obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în ședința de judecată. Astfel, că probele administrate în instanță prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, expertizelor, documentelor și declarațiilor martorilor/părții vătămate, pot fi examinate și apreciate pertinent, concludența și utilitatea lor pentru rezolvarea cauzei. Respectiv, mijloacele de probă, chiar dacă și au fost colectate și fixate de un organ de urmărire necompetent, pot fi administrate și verificate independent la etapa judecării cauzei. Or, în situația în care se invocă excepția de nulitate, bazată pe nerespectarea competenței materiale sau după calitatea persoanei, nu pot fi excluse toate probele din dosar, urmând ca instanțele de judecată să argumenteze excluderea probelor nule în dependență de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, a posibilității administrării unor probe, viciate la faza urmăririi penale (audierilor părții vătămate, a martorilor de către procurorul care nu deținea competența de efectuare a urmăririi penale), ce vor fi verificate în judecată, cu asigurarea dreptului la apărare a inculpatului.

Respectiv, concluzionând netemeinicia argumentului invocat de apărare privind nerespectarea de către procuror a competenței după materie și calitatea persoanei, Colegiul pe lângă cele menționate mai sus, ține să menționeze, că în circumstanțele similare a cauzei, instanța de recurs a concluzionat respectarea competenței în cadrul instrumentării cauzei în privința lui xxxx.

În contextul celor menționate, Colegiul conchide netemeinicia celui alt argument al apărării referitor la pretinsa nulitate a actelor procesuale, întocmite de către șeful SIF nr. 3 Bălți a DIF al DP MAI V.xxxx ce nu a fost inclus în grupul de lucru la instrumentarea respectivei cauze, or acesta a acționat în strictă concordanță cu prevederile Legii privind activitatea operativă de investigații nr. 45 –XIII din 12.04.1994 (în vigoare la acel moment), care la art. 8 alin. (4) expres stipula, că controlul transmiterii banilor sau altor valori materiale extorcate, se efectuează în cazul parvenirii de la o persoană concretă a declarației despre faptul extorcării, în baza deciziei motivate a unuia dintre conducătorii organului care exercită activitatea operativă de investigații, aprobată de procurorul ce conduce sau efectuează urmărirea penală în cauza data. Respectiv, cele două ordonanțe adoptate în același sens la data de 01.12.2010 și respectiv la 05.12.2010 nu vor trage la nulitatea lor, prin prisma art. 251 Cod pr. penală, or nominalizatul Vxxxxa acționat în strictă conformitate cu dispozițiile actului normativ.

De rând cu aceasta, Colegiul ține să menționeze, că acțiunile de urmărire penală în privința lui xxxx, au fost efectuate în cadrul cauzei penale ce a fost intentată nu în privința unei persoane concrete, ci pe fapt, potrivit semnelor infracțiunii, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. a), c) Cod penal (f. d. 1 v.1), ceea ce nu exclude posibilitatea constatării din oficiu, în cadrul instrumentării ei și a altor infracțiuni, OUP, în corespundere cu art. 274 Cod pr. penală având dreptul de autosesizare, ceea ce a avut loc în cazul din speță, or potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 01.03.2011, urmărirea penală în privința acestui a fost pornită nu în baza plângerii depuse de xxx, ci în temeiul raportului depus de procurorul în procuratura Ocnîța I. Rusnac, care în cadrul exercitării urmăririi penale în privința lui xxxx, din oficiu a constatat existența altei infracțiuni și anume celei comise de xxxx (f. d. 129-130 v.1).

Respectiv, dispunând prin ordonanța din 01.04.2011 conexarea celor două cauze penale, OUP a avut depline împuterniciri procedurale de a efectua concomitent urmărirea penală în privința lui xxx și xxxx, în acest sens ne fiind încălcate careva norme de procedură penală, fapt ce exclude argumentul apărării privind "comuflarea" ilegalității acțiunilor întreprinse (f. d. 131 v1).

La fel în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul reține netemeinicia și argumentului privind punerea lui xxxx sub învinuire în cadrul unei cauze penale, pretinsă a fi instrumentată în privința altei persoane, or, ordonanțele de punere sub învinuire datează cu 09.03.2011 (f. d. 126 v.1) și 19.04.2011 (f. d. 170 v.1), pe când urmărirea penală pe fapta comisă de către el a fost pornită la 01.03.2011, adică până la adoptarea celor două ordonanțe de punere sub învinuire (f. d. 130 v.1).

Nu poate accepta Colegiul, nici argumentul referitor la nulitatea ordonanței din 11.11.2010 privind înfăptuirea acțiunilor de urmărire

penală, în care sunt enumerate un șir de acțiuni procesuale ce urmează a fi întreprinse în cadrul investigării cauzei penale, or legalizând în acest sens efectuarea respectivelor acțiuni procesuale, instanța a constatat temeinicia actului procesual, ceea ce respinge versiunea privind inadmisibilitatea probelor dobândite ca rezultat al efectuării lor, cu atât mai mult, că pe marginea fiecărei dintre aceste acțiuni procesuale a fost întocmit p/v în corespundere cu normele procesual-penale (f. d. 5-8 v.1).

Respectiv, acțiunea procedurală privind înzestrarea lui xxxx cu tehnica special și transmiterea bancnotelor, a fost efectuată în temeiul p/v din 15.11.2010 (f. d. 24; 46 v.1), valoarea nominală a căror s-a concretizat în cuprinsul p/v din 05.12.2010 (f. d. 41; 47 v.1), potrivit p/v din 06.12.2010 fiind examinate trei lăzi din carton cu inscripția "Nemiroff", în care se aflau 34 sticle cu volum de un litru de vodcă cu aceeași denumire (f. d. 49-54 v.1), ele fiindu-i restituite lui xxxx, fapt confirmat prin recipisa de la f. d. 55 v.1). Totodată acțiunea procesuală privind marcarea bancnotelor dintre care cu nominalul de 50 euro și cinci cu nominalul a câte 200 lei MD, ce constituie obiectul material al infracțiunii, precum și înzestrarea lui xxx cu tehnică specială, a fost consemnată în conținutul p/v întocmit în acest sens de către ofițerul grupului format pentru investigarea cauzei date xxx (f. d. 57-60 v.1), tot el examinând conținutul celor trei sacoșe din poliester în care se aflau mezelurile din carne (f. d. 61-64 v.1), restituite ulterior către proprietar, fapt confirmat prin recipisa de la (f. d. 64 v.1). În acest context Colegiul reține netemeinicia argumentului privind neacordarea părții apărării posibilității de a lua cunoștință cu conținutul respectivei producții, or fiind un produs ușor alterabil și având un termen redus de păstrare, ea nu putea fi păstrată în condiții necorespunzătoare, fiind restituită către proprietar.

Ba dimpotrivă, potrivit p/v din 09.12.2010 de cercetare a locului faptei ce constituie pista de trecere a frontierei de stat dintre Ucraina și RM, a PV Otaci, în încăperea de serviciu a fost stabilit xxxxx la care au fost depistate mijloacele materiale de probă și anume: 150 euro și 1000 lei, pe care i-a primit de la Roman xxxx (f.d. 69-70 v.1).

Din conținutul raportului de expertiză nr. 3342 din 29.12.2010 rezultă, că pe suprafața celor cinci bancnote cu nominalul a câte 200 lei, precum și a celor trei bancnote cu nominalul de 50 euro, ridicate de la locul faptei, sunt prezente particule a unei substanțe străine, în formă de praf ce posedă proprietăți caracteristice pentru prafurile ce se folosesc pentru scopuri speciale, ele fiind asemănătoare după componența calitativă a elementelor. Pe suprafața aversului acestor bancnote fiind prezentă inscripția "VAMA MITĂ 2010", cu culoare azurie, îndeplinită de mână cu creion (f. d. 94-95 v. 1).

Prezența la Postul Vamal Briceni a lui xxxx la datele indicate în ordonanța de punere sub învinuire, se confirmă prin informația prezentată de Serviciul Grăniceri, ce este anexată la f. d. 122-125 v.1).

Totodată, Colegiul ține să respingă și argumentul privind încălcarea termenului de aducere la cunoștință a ordonanței de punere a persoanei sub învinuire, or fiind adoptată la data de 19.04.2011, aceasta, i-a fost adusă la cunoștință lui xxx, în corespundere cu prevederile art. 282 alin. (1) și (2) Cod pr. penală, în termen de 48 ore, cu interogarea lui pe marginea învinuirii formulate (f. d. 140-143 v.1).

De altfel, cum a reiterat Plenul CP al CSJ în Hotărârea nominalizată mai sus, actele procesuale prin care persoana este pusă sub învinuire și de sesizare a instanței de judecată, nu pot determina nulitatea lor, urmând ca instanța să se expună asupra temeiniciei învinuirii formulate în baza probelor administrate pe caz.

Astfel, în calitate de probe ce denotă vinovăția inculpatului xxx în faptele lui imputate, pe lângă cele menționate mai sus, Colegiul reține:

- declarațiile lui xxx, potrivit cărui la data de 01.12.2010 și 05.12.2010 li-a transmis lui xxxx bani în sumă respectiv de 500 lei și 400 lei, pentru introducerea prin intermediul lui xxxx pe teritoriul R. Moldova respectiv a 50 și 30 kg de mezeluri, în ziua de 06.12.2010 în satul Țaul primind de la el sticlele cu vodcă, procurate din rețeaua de magazine "Duti Free" achitându-i lui xxx suma de 10 lei pentru fiecare sticlă, în total 150 euro și 200 lei în contul "datoriei" din 05.12.2010, pentru facilitarea introducerii bunurilor pe teritoriul R. Moldova din Ucraina, ulterior la data de 09.12.2010 transmitându-i lui xxxx încă 1000 lei sub formă de mită, pretinsă de el pentru facilitarea introducerii prin intermediul lui xxx pe teritoriul R. Moldova a mezelurilor;

- declarațiile lui xxx potrivit cărui prin luna noiembrie 2010, împreună cu xxxxxa mers în Ucraina, unde la rugămintea respectivului a procurat mezeluri în cantitate de aproximativ 50 kg pe care li-a introdus pe teritoriul R. Moldova prin intermediul postului vamal Otaci, cu permisiunea vameșilor Prodan Valeriu și Sorbalo Alexei, conștientizând despre înțelegerea contra plată atinsă cu ei de către xxx, or dacă inițial factorii de decizie vamali îi creau impedimente la trecerea frontierei, ulterior, după discuția întreținută cu xxx, aceștia i-au permis trecerea frontierei cu cantitatea de mezeluri menționată de 3-4 ori pe zi;

- declarațiile lui xxx potrivit cărui la data de 15.11.2010 la rugămintea și împreună cu xxxxx au venit în or. Otaci, unde ulterior a plecat în or. Moghiliov-Podolisc, procurând de la un depozit 10 ferestre model "Drujba" pe care în 3 ture prin punctul de trecere vamal (pista pentru pietoni) le-a trecut în R. Moldova, nefiindu-i invocate de către vameșul xxxxcareva obiecții, or acesta discuta cu xxxxx, care ulterior i-a comunicat despre pretinderea de către acesta a sumei de 1000 lei pentru facilitarea trecerii bunurilor prin intermediul postului vamal.

- declarațiile lui xxxr potrivit cărui șeful de tură pe parcursul zilei e în drept să dispună, după necesitate, schimbarea locului aflării vameșilor, ținând cont de fluxul de trafic.

În coroborare cu probele verbale expuse mai sus, vinovăția inculpatului în fapta imputată, și-a găsit confirmare și prin probele scrise, ce au fost prezentate spre cercetare de către procurorul participant în instanța de apel, și anume: raportul de autosesizare cu privire la infracțiune (f. d. 129); decizia din 01.12.2010 privind controlul transmiterii de către xxxx către persoana pe nume xx a banilor estorcați în sumă de 500 lei (f.d.30-32); p/v din 01.12.2010 privind înzestrarea lui xxxxcu tehnica specială și de transmiterea banilor (f.d.33); reproducerea comunicărilor din 01.12.2010, dintre xxxx. și xxxxx prin care primul pretinde la o anumită sumă de bani, pentru facilitarea introducerii unor bunuri din Ucraina pe teritoriul R. Moldova (f. d. 34 - 36); decizia din 05.12.2010 privind controlul transmiterii de către cet. xxxx către persoana pe nume xxxxx a banilor estorcați în sumă de 400 lei (f. d. 37-39); p/v privind înzestrarea

cu tehnica specială și de transmitere a bancnotelor din 05.12.2010 (f.d.40); p/v din 05.12.2010 de examinare a bancnotelor (f.d.41); reproducerea comunicărilor înregistrate la 05.12.2010, prin care xxxx pretinde la o anumită sumă de bani, pentru facilitarea introducerii unor bunuri din Ucraina pe teritoriul R. Moldova, atingând cu R. Bușovschi înțelegerea privind procurarea băuturi spirtoase de la magazinul „Dute Free” cu scoaterea lor ulterioară de pe teritoriul postului vamal de către Sxxxxx (f. d. 42 -43); decizia din 06.12.2010 privind controlul transmiterii banilor de către cet. xxxxx către persoana pe nume xxxxx în sumă de 200 lei, (f. d. 44 - 45); p/v din 06.12.2010 privind înzestrarea cu tehnica specială și de transmitere a bancnotelor (f.d.46); p/v din 06.12.2010 de examinare a bancnotelor (f.d.47); reproducerea comunicărilor din 06.12.2010 dintre xxxx și xxxx, primul transmițându-i băutura alcoolică procurată din magazinul „Dute - Free” cu propunerea de a continua această activitate (f. d. 48); decizia din 09.12.2010 privind controlul transmiterii banilor de către cet. xxx către persoana pe nume xxx în sumă de 150 euro și 1000 lei, marcați cu creion special și cu substanțe chimice speciale, (f. d. 56- 59); p/v din 09.12.2010 privind înzestrarea cu tehnica specială și de transmitere a bancnotelor (f.d.60); p/v din 10.12.2010 de examinare a câteva sacoșe din polietilenă de culoare neagră, în care se află produse din carne (f.d.61-63); reproducerea comunicărilor dintre xxxx și xxxx în timpul primirii banilor în sumă de 150 euro, extorcând și alte sume (f.d. 65); p/v din 09.12.2010 de cercetare a încăperii amplasată pe pista de trecere a frontierei de stat între Ucraina și R Moldova a postului vamal Otaci, în care se afla colaboratorul biroului vamal xxxx, de la el fiind ridicate mijloace bănești și anume: 150 euro și 1000 lei primiți de el de la xxxx (f. d. 69- 70); raportul expertizei chimice nr. 3342 din 29.12.2010 potrivit cărui pe suprafața tamponului de vată cu care au fost prelucrate mâinile lui xxxxi precum și pe suprafața celor 5 bancnote, cu valoarea nominală 200 lei, fiecare având numerele și seriile: 192979 G.0056; 6267 G.0013; 326055 G.0049; 658720 G.0039 și 507503 G. 0047 și pe suprafața celor trei bancnote cu nominalul de 50 euro, fiecare având numerele și seriile: 63349093726; S62364168772 și XI7787967418 ridicate de la locul faptei, fiind prezente particulele substanței străine, în formă de praf, ce posedă proprietăți caracteristice pentru prafurile ce se folosesc pentru și în scopuri speciale, ele fiind asemănătoare după componența calitativă a elementelor, pe suprafața aversului celor 5 bancnote, cu valoarea nominală 200 lei, fiecare având numerele și seriile: 192979 G.0056; 706267 G.0013; 326055 G.0049; 658720 G.0039 și 07503 G. 0047 și pe suprafața celor 3 bancnote, cu valoarea nominală 50 euro, fiecare având numerele și seriile: S63349093726; S623 64168772 și 17787967418 ridicate de la locul faptei și prezentate la examinarea, la lumina razelor UV - 366nm, fiind imprimat textul „VAMA MITĂ 2010” (de-a latul bancnotei, două rânduri) de culoare azurii, îndeplinit de mână cu creion (f. d. 94 - 95); p/v din 28.02.2011 de confruntare între xxx și xxxxx (f.d.97-98); fișa de post cu sarcinile de baza și atribuțiile de serviciu a lui xxxx, el fiind obligat să „asigure controlul vamal și vămuirea mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoane fizice și juridice, precum și a încasării corecte a drepturilor de import/export, stabilite de legislația în vigoare”, să ”efectueze controlul fizic al mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontieră, inclusiv cu efectuarea controlului primar sanitar-veterinar și cel fitosanitar”, ”întocmească procesul-verbal cu colectarea altor probe, necesare constatării unei contravenții vamale, administrative sau a unei infracțiuni penale depistate în procesul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, cu transmiterea acestora către subdiviziunea abilitată a biroului vamal”; să ”efectueze controlul vamal al bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală a RM, precum a documentelor vamale, comerciale și transport care însoțesc acestea”. (f. d. 107 - 10, 115 - 120); conținutul informației parvenite de la Serviciul de Grăniceri al R. Moldova prin care s-a constatat, că Calin Victor la data de 11.11.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire-intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci- Mogiliov-Podolisc ca pieton, la data de 01.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire- intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci-Mogiliov- Podolisc ca pieton, la data de 05.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire- intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci-Mogiliov-Podolisc ca pieton, la data de 09.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire -intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci-Mogiliov-Podolisc ca pieton, Oboroc Nicolai la data de 15.11.2010 trecând de 2 ori frontiera de stat (ieșire -intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci- Mogiliov-Podolisc ca pieton. (f. d. 122 -125); recipisă din 15.03.2011 privind primirea de către xxx a mezelurilor (f.d.134).

Respectiv, probele verbale și cele scrise administrate pe caz, ce denotă cu certitudine comiterea de către xxxx a coruperii pasive, au determinat instanța de fond să dispună condamnarea acestui pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, indicarea greșită a familiei denunțatorului xxxxxi în unele acte procesuale ne constituind temei de nulitate a lor.

Pe lângă analiza detaliată a probelor administrate pe caz, iar în raport cu aceasta excluderea versiunilor formulate de inculpat privind nevinovăția sa, Colegiul ține că indice, că admisibilitatea probelor în corespundere cu art. 94 și 95 Cod pr. penală urma a fi invocată după efectuarea acțiunilor procedurale sau la finele urmăririi penale, drept procedural de care partea apărării n-a beneficiat după propria sa convingere. Ulterior fiind invocată în instanța de fond și cea de apel, admisibilitatea probelor a fost verificată prin cercetarea lor nemijlociță în ședințele de judecată, cu statuarea la baza unei concluzii de condamnare, fapt ce exclude posibilitatea înlăturării lor din procesul penal, or asupra legalității fiecărei din aceste probe s-a expus cât instanța de fond, atât și cea de apel.

De rând cu aceasta Colegiul ține să menționeze, că nici unul din argumentele expuse de inculpatul xxxxx în cererea de apel și cele invocate de către apărătorul I. Vizdoga în discursul adus instanței de apel, nu au fost nominalizate în cadrul urmăririi penale, la etapa efectuării acțiunii procesuale și la finele ei, când partea apărării și-a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, ne fiind formulate careva obiecții în acest sens, fapt ce în corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod pr. penală, determină pierderea dreptului procesual de a le invoca, ducând la nulitatea actului efectuat peste termen. Or, nici unul din argumentele invocate de partea apărării, nu determină atât nulitatea absolută a actului procedural, care în corespundere cu art. 251 alin. (2) și (3) Cod pr. penală, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal, inclusiv la soluționarea în fond a cauzei penale, cât și cea relativă, probele administrate în temeiul respectivelor acte procesuale constituind obiectul cercetării judecătorești, fiind analizate în raport cu aspectele de drept a cauzei, ceea ce nu poate determina inadmisibilitatea lor.

Totodată în respingerea argumentului privind inoportunitatea cazului din speță a descifrărilor convorbirilor audio dintre xxx și xxx, Colegiul în ține să menționeze, că măsurile speciale de investigații în prezenta cauză s-au efectuat în perioada anului 2010 în temeiul Legii privind activitatea operativă de investigații nr. 45-III din 12.04.1994 (de până la modificările operate în legea procesual penală), la decizia adoptată de către șeful organului de investigare cu aprobarea ei de către procuror, în conținutul actelor procesuale adoptate în acest sens fiind indicat angajatul BV Briceni pe nume xxxși nici de cum nu xxxx, precum se invocă de apărare, fapt ce determină oportunitatea și relevanța lor pentru justa soluționare a cazului.

Și în cele din urmă, pretinsa provocare nu și-a găsit confirmare prin datele obiective a cauzei, or cumulul de probe supuse unei

cercetări suplimentare de către instanța de apel prin prisma art. 100-101 Cod pr. penală din punct de vedere al veridicității, utilității, concludenței, pertinenței și coroborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului xxx în comiterea coruperii pasive.

În acest aspect Colegiul ține să menționeze, că deși denunțatorul xxxx este implicat pe mai multe cauze penale, la momentul faptelor reținute în prezenta deciziei, el nu era figurant al altor dosare. De altfel, provocarea nu poate fi reținută și în aspectul, comiterii faptei criminale de către xxxxx, în timpul instrumentării cauzei în privința vameșului xxxxx, aceasta fiind depistată ca urmare a denunțului depus de xxxxx și nu ca rezultat al intervenției din partea agenților statului. Mai mult ca atât, pentru provocare este necesară intervenirea insistentă a provocatorului către persoana publică, pe când în cazul dat o atare intervenție nu a avut loc, fiind prezentă doar o înțelegere dintre cei doi, prin care xxxxx a pretins prin estorcere mijloace bănești pentru facilitarea trecerii pe teritoriul RM a bunurilor materiale, contrar normelor stabilite și în detrimentul obligațiilor sale funcționale.

Astfel, constatând netemeinicia argumentelor invocate de partea apărării sub aspectul celor relatate mai sus, Colegiul concluzionează necesitatea respingerii apelului formulat de către inculpatul xxxx ca fiind nefondat.

Totodată reieșind din faptul, că rejudecarea prezentei cauze se efectuează după casarea ei în ordine de recurs, la recursul declarat de către partea apărării, procurorul nefolosind această cale de atac, precedentă decizie a instanței de apel fiind casată în vederea verificării tuturor argumentelor invocate de apărare, apelul de bază a procurorului prin care s-a solicitat înăsprirea pedepsei penale, precum și solicitarea în acest sens a procurorului ce a reprezentat învinuirea în instanța de apel, rămân a fi inacceptabile, or în corespundere cu art. 436 alin. (4) Cod pr. penală la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre, decât numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror pe motivul blândeții pedepsei.

În atare împrejurări, Colegiul ajunge la concluzia privind respingerea celor două apeluri declarate referitor la latura condamnării lui Alexei Sorbalo, lăsând neschimbată soluția instanței de fond privind condamnarea lui pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și păstrând pentru el pedeapsa stabilită prin sentința judecătorească.

În temeiul celor expuse și conducându-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c); art. art. 416 -417 Cod pr. penală, Colegiul,-

DECIDE :

Apelurile procurorului în Procuratura Ocnîța Igor Rusnac și al inculpatului xxxxx declarate împotriva sentinței judecătorești Ocnîța din 24.04.2012 privind condamnarea celui din urmă pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal se resping ca fiind nefondate, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Prezenta decizie este susceptibilă de a fi pusă în executare, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de treizeci zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat în public la data de 03.06.2015, decizia motivată fiind pronunțată și înmănată părților la data de XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: